

Rockur við báðum beinunum á jörðinni

Tað er einki pompøst ella originalt yvir nýggju fløguni hjá Mark No Limits. Tað er einfaldur, melodiosur rockur, sum saktans kann náa langt

Mark No Limits: Mark No Limits
Upptøka: Jónas Bloch
Danielsen og MNL
Ljóðblanding: Jónas Bloch Danielsen & MNL
Kápu mynd: Edward Fuglø
Útgáva: Creative Music

Nýggja fløgan hjá Mark No Limits er ikki nøkur kollvelting í føroyska tónleikaheiminum, og hon fer ikki at vera ein varði á vegnum. Til tað er hon ov lítil original og ov illa produserað, men kompositiónin er frálíkar og tær bera einari fløgu, sum kann gerast gjøgnumbrotið hjá longu nú

einum av best umtóktu føroysku bólkunum.

Tað er einki pompøst ella originalt yvir nýggju útgávu hjá Mark No Limits. Tað er einfaldur, melodiosur rockur, sum hevur bæði beinin væl og virðiliga á jörðinni.

Arrangementini eru fyrri tað mesta einföld, stundum í so einstátta, og reint tónleikaligi parturin, er ikki á so høgum støði, at tú fert á reyvina.

Men Mark No Limits kann saktans náa langt. Tað hoyrist týðuliga, at bólkurin hevur potentiali til tað stóra, teir eru frálíkir tónasmiðir, og teir ferðast á tí støðinum,

sum ungdomurin eisini ger tað – teir eru á bylgjulongd við tey ungu.

Alt tað besta skal sjálvandi við

11 lög eru á útgávu hjá samanumtikið er tað erligur rockur. Fleiri av lögnum hava áður verið spæld javnan í Útvarpinum, og eitt lag er áður útgivið.

Lagt verður fyri *House of Love*, sum rættiliga væl umboðar restina av fløguni. Tað er rockur, har dentur verður lagdur á gittarspælið, men tagentarnir verða ikki gloymdir. Arrangementið er einfalt, byrjar stillisliga, men øsir seg síðani upp, áðrenn tað aftur dásar burtur.

Used to be there er helst best lagið á fløguni. Lagið sjálvt er frálíka gott, men vokalavrikið hjá Maluni Eyðunsdóttir er framúr. Hon dugir av sonnum at handfara sitt ljóðfari – røddina – og ger útgávuna enn meiri spennandi, enn hon hevði verið uttan hennara rødd.

Gittarspælið á útgávu hjá stundum gott og uppfinningsamt, og stundum beint fram og einfalt. Á *Rainbow*

unum meiri fjølbroytt og raffinera, heldur enn at brúka tíð til ein sang, sum áður er útgivin.

Tann fyrsti framvegis sterkur

Men tað ber eisini væl til at skilja teirra orsök fyrri at taka allar sangirnar við, sum fólk hava hoyrt í Útvarpinum og so víðari. Hetta er

in the Sky er tað í so einfalt, og tað tykist nærmast, sum gittarin ikki er liðugt innspæld ella ið hvussu er ikki er nóg væl innspæld. Á *Little Village*, sum teir í Mark No Limits hava tikið við á sína fløgu, hóast sangurin áður er givin út (á Rock í Føroyum), er gittarspælið útmerkað, og tú kundi ynskt at teir í MNL heldur høvdu nýtt orkuna, til at gera gittarspælið á hinum sang-

almenna útgávan, og tá fløgan eisini skal brúkast til at fáa bólkin fram úttanlands, er neyðugt, at hava alt tað besta tilfarið við,

eisini tað sum er innspælt í øðrum høpi áðrenn.

While we are still young er helst sangurin, sum hevur verið longest kendur millum fólk, men hann stendur framvegis sterkur í myndini. Hann er varveittur í so at siga somu útgávu, sum tá hon kom fram við fleiri árum síðani. Ljóðið á tí sanginum er øðrvísi, og tað er ikki slagið, hann er upp-tikin í øðrum studio, undir øðrum umstøðum og fyrri fleiri árum síðani.

Men hóast hetta, so telist sangurin millum teir bestu á plátuni. Samstarvið millum Teitur Lassen og Maluna Eyðunsdóttir er í hæddini á hesum sangi, og kompositiónin sum heild, er helst tann besta av teimum øllum. Lagið fer uttan iva, at eiga ein týðandi leiklut í ætlanini at fáa bólkin fram aðrastaðni enn her heima.

Hóast fløgan á ongan hátt er original í mun til rocktónleik, sum áður er givin út her á landið, ella tað sum vit áður hava hoyrt frá bólkinum, so eru teir

av sanginum serliga í oyrafallandi á tann hátt, at teir ljóða øðrvísi enn MNL vanliga ger. Tað eru *Do you love me* og *Close to me*.

Do you love me er ikki serliga gott lag, men tað er frálík væl innspælt. Akkustiska gittarljóðið ger soundið gott, og saman við hinum ljóðfærunum og góðum mixi ger tað sangin til tann mest nýskapandi í MNL-høpi á fløguni. *Close to me* er partvís ein vavstur av ljóðfærunum við einum øðrvísi teksti, men samstundis spennandi og áhugaverdur. Tað er týðuligt, at MNL royna at skapa samband millum orðini og framfærluna og tað er væleyndað.

Tekstirnir broyttir

Sangurin *Rain* er millum teir sangirnar á fløguni, sum er best framleiddur, allan vegin frá orði og lagi, til arrangementið og innspælingina. Lagið er solidur rockur, sum koyrar á tí vanliga MNL skinnaranum. Trummuspælið er gott og eisini her er mixið betri enn

Mark No Limits og teirra einfaldi og melodiosi rockur hevur potentiali til nakad stórt

á fleiri av hinum lögnum.

Seinasti sangurin á fløguni er áður útgivin. Hann var við á Rock í Føroyum fløguni, men teir í MNL hava viljað havt hann við á sínari egnu fløgu og tað er væl skiljandi. Teir hava spælt sangin inn av nýggjum og hava broytt arrangementið eitt lítið sindur. Ferðin er sett nakad niður, strúkarar eru lagdir afturat, og gittarspælið er broytt. Samanlagt sleppa teir væl frá broytingunum, hóast teir ikki kollvelta frálíka sangin, sum nóg fólk longu kenna væl.

Vanligt er í einum ummæli eisini at viðgera tekstin, men tað havi eg ongan hug til, eftir sum teir í MNL á framfærlunum ikki virða tekstirnar meiri enn so, at so at siga hvør einasti ein verður broyttur í mun til tað, sum stendur skrivað á kápuni.

Samanfatandi kann sigast, at fløgan hjá Mark No Limits kollveltir ikki før-

oyska rockútgávu sum hugtak, men hon styrkir og breiðkar úrval av føroyskum tónleiki við altyðða fløgu, og tað í sær sjálvum er stórt framstig. Tað er ein fragd at hava fingið MNL millum fløguútgævarnar, tí teir teljast millum okkara bestu aktiv, tá tað snýr seg um rock, og hvør veit um teir ikki eisini kunnu sláa til aðrastaðni enn í Føroyum eisini.

Eyðun Klakkstein